

Nou col·legi

Avui, 25 de Setembre, és per a Canet un dia de joia. Tots los qui estimem, per damunt de tot, a la pàtria benvolguda, hem de sentir-nos plenament satisfets per la gran obra que se realitza. L'obertura d'una escola, és pedra fita que marca un grau de progrés del poble; i quan los estudis escassegen, quan los centres a on han de sadollar-s'hi d'instrucció los joves, son tan migrats, la inauguració d'un edifici per a l'ensenyança de ser saludat amb entusiasme i beneït amb l'afecte del cor. Canet, doncs, avui ha de vestir-se de festa, puix en lo carrer de la rectoria vella, tocant a l'església, s'obren de bat a bat les portes d'una gran i espaiosa casa aixecada expressament per a col·legi, que estarà baix la direcció dels germans maristes i degut al despreniment de la generosa i mai prou alabada Sra. na Leonor Yglesias i Horta, qui amb el capital empleat en la magna obra, ha posat de relleu que quan los interessos van en bones mans, la societat en diu bé i el poble beneeix les accions nobles que el condueixen, empenyent-lo, cap a son enlairament.

Na Leonor Yglesias, doncs, mereix l'apreci, el reconeixement de tot lo poble, no escatimant-li en la festa d'avui un xardorós aplauso i el mereix també el digne sacerdot P. Bernat Rigau, qui ha portat sobre ses espatlles tota la pesada feina de l'organització, essent l'ànima de l'obra realitzada. El P. Bernat viu en la casa de na Leonor Yglesias i és capellà de sa absoluta confiança; ambdues personalitats no se pot negar que han demostra patriotisme i desinterès, amor a la instrucció i estimació a la vila de Canet, que no deu ni pot oblidar-los.

La festa de la inauguració té lloc a la tarda, començant l'animació amb l'arribada de la banda del regiment d'Alcántara, que fa un pasacalle, tot esperant l'arribada del senyor bisbe qui ve d'Arenys de Mar, en cotxe, a dos quarts de quatre, saludant-lo les autoritats, clero, germans Maristes, Gabrielistes i un bon estol de veïns, amb xardorosos aplausos. La comitiva se dirigeix al local, per la riera de Buscarons, rebent a S. Il·lma. na Leonor Yglesias acompanyada de la seva tia na Leocadia Dalmau i de les senyores Vivé de Negra i Barrecheguren de Serra, esposa del cronista.

Se descobreix la placa del col·legi i tot seguit se celebra la cerimònia, assentant-se a la presidència el senyor bisbe, rector, P. Bernat, alcalde i jutge municipal, la fundadora na Leonor i ses acompanyantes, i, en lloc de distinció, el clero, regidors i alguns invitats especials. La gran sala queda en un moment plena de gom a gom.

Pren la paraula el senyor rector i, amb bell parlament, dóna la benvinguda al prelat, per lo molt que amb sa presència honrava a Canet, poble mereixedor de tal honra avui que amb aquest acte augmentava el ja gran nombre de festes esplèndidament realitzades en pocs anys: tals com la Creu de Pedracastell, romeries, coronació, etc. Li assegura que les ensenyances del col·legi serien educatives del cor dels nois, no apartant-se en res de les normes de la Iglésia, i acaba fent ressaltar lo mèrit de la fundació, dirigint frases de calorós elogi a la senyora, qui amb son desprendiment feia aqueix favor a Canet i a la Iglésia.

Tot seguit el Sr. bisbe, amb les cerimònies de rúbrica, beneeix solemnement l'edifici. Després el P. Bernat llegeix, en nom de la fundadora i propi, una hermosa memòria del procés que ha seguit el projecte del col·legi. Diu com, sentint-se la necessitat de tal institució i trobant-se greument malalta na Leonor Yglesias, li fou apuntada la idea de subvenir aital necessitat, acceptant tot seguit la idea, que cuidà de posar en pràctica aixís que hagué recobrada la salut. Que al fer la fundació, havien tingut en compte les necessitats de la nostra vila industriosa, que per això hi haurien en el col·legi les tres classes graduades; que lo havien destinat a tot Canet, i que aixís tindrien en ell entrada tots els nois de qualsevulla condició. Acaba fent ressaltar la importància que té per a Canet i demana per a la fundadora un acte de reconeixement; això és, el de que el poble se faci càrrec de la utilitat que per ell això representa i sàpiga aprofitar-se'n.

Parla després l'alcalde en Josep García, sobre la utilitat que té per a un obrer una instrucció ben donada, que eixampla los horitzons de ses esperances. Diu que d'una bona educació, tal com pot esperar-se'n d'aqueix col·legi, en resultarà una gran harmonia en nostres relacions cíviqes, agermanant-se tot el poble. Acaba agraint a na Leonor Yglesias i

al zelós P. Bernat Rigau, la institució d'aquell centre cultural; afegint que és d'esperar que la vila de Canet, que en tantes ocasions s'ha mostrat agraïda, no desdirà ara de son passat.

Pren finalment la paraula el Sr. bisbe i fa l'apologia de l'escola catòlica enfront de l'escola laica o atea, instrument diabòlic per a la perdició de la joventut. Que la frase de que per cada escola que s'obria, se tancava un presidi, era sols aplicable a l'escola confessional, mes de cap manera a la laica que, com s'ha comprovat a Franca, augmenta la criminalitat en una gran proporció. Que el principal cuidado de la Iglésia era fomentar bé l'educació dels homes de demà, i que ara, en nom de la Iglésia, se complauria en juntar totes ses benediccions per al millor èxit de la institució. Fineix felicitant als fundadors per sa iniciativa, desprendiment i bon acert.

Després los invitats són obsequiats amb un vi d'honor, mentres la banda alegre la festa i una gran generació ressegueix totes les dependències de l'edifici.

Al final del refresc el cronista enalteix l'acte d'inauguració, felicitant als qui havien parlamentat i com a veí ho fa d'una manera especial a na Leonor i al P. Bernat; retreu alguns fets de la família Yglesias i posa de manifest que els pobles són agraïts o desagraïts, segons el comportament que segueixen los seus directors o sia la part intel·lectual del mateix poble.

Amb una oportuniíssima i eloqüent improvisació de l'Il·lm. Dr. de Pol, demanant a la Verge de la Misericòrdia, pau! per a la vila de Canet, dóna fi l'acte d'expansió familiar, digne coronament de la simpàtica i patriòtica festa d'inauguració del col·legi Yglesias, que vulgui Déu sia per al nostre poble, planter d'honrades i il·lustrades generacions.

L'Il·lm Sr. bisbe, acompanyat de tots los invitats, se dirigeix a la casa de na Leonor i després de breu descans se despedeix de tots los acompanyants, prodigant-li aquestos vives mostres de consideració i bon afecte.

Record

Un centenar d'alumnes del col·legi Yglésias, acompanyats del seus professors, visiten lo dia de Nadal la casa de na Leonor Yglésias, a l'objecte de donar-li les bones festes i entregar-li un quadre cal·ligràfic, obra dels mes avantatjats alumnes; quadre que, a més de ser una expressiva salutació a la fundadora de tan culte establiment, resulta ser un treball de bon gust, que acredita l'ensenyança que en el col·legi se dóna.

Ben merescut té la senyora na Leonor Yglésias que se la felicití, ja que amb son desprendiment ha dotat a la població d'un important centre d'ensenyança que ens era summament necessari.